

Salvi

Eesti Osakondade Peterburi komitee häälekandja.

№ 129.

PREVALENT.

Kesknädalal, 18. juunil 1919. a.

Wäejooksikute wastu.

Rauatestew juba on juba kõik rahvad ära wõistunud. Eojameeste meel on juba nõnda tüdinud, et nad enam rahulise kodu päale mõtlewad kui lahinguhõbbide päale. Eojameest pögenemine ja wäeteenistuse eemalehoidmine ei ole mitte revolutsiooni järeldus, waid juba tuli ka enne juba üsna suurel määral ette Wenemaal iseenesest tsarwalitsuse wiimisel ajal. Sel ajal wõis eojameestidest krahwarist loomulikult ja positiivselt nähtuseks lugeda, sest see tunnistab, et proletariaadil oma klassiteadusest selge arusaamine oli, kuna ta selleks oma wõit ei tahtnud wäljajada, et riikse hõlbusest weel mõnufamats teha.

Praegu aga on lugu hoopis teine. Nõukogude Wenemaa, kes rahwuswahelise sõjalisel revolutsiooni eesotsas sammutab, elab rasket katsumisega üle. Igalt poolt on ta waenlastest sisse piiratud, kelle eesmärgiks on revolutsiooni ja tema seniste saawutuste hävitamine. Wenemaa peab nüüd ainuüksi iseenese jõe päale lootma, kuni teiste maade proletariaad tema appi wõib tulla. Et seni wastu pidada ja mitte nõrkeda, selleks peab ta kõik oma elawa jõu kogu koguma ja wäerinnale jaatma.

Kahjuks ja suureks häbits peab tunnistama, et otse niikui, mil wõitluse raskus läheneb ja hõdohit kõige rohkem ähwardab, sõjawägedes palju nahtust ja seijutorrast arusaamatust eite tuleb. Ebafindlad ja ilma selgema teadusefeta ollused katsumad igapidi oma kohustest lahti jaada, mis neil revolutsiooni wastu täita, — niikui wäerinnal otsekohe ära pögenedes kui ta sõjateenistusest ülepea eemale hoides. Teised jällegi katsumad „haigetena“ koju tulla, kolmandad poewad wäerinnal seljatagustest ajutustest mitmejagustele kohtadele peitu, et aga tulleliinilt kauge- mal olla, muidugi selles lootuses, et walgete tulleku torral nende naps lüdagil wiisil ulla terwels jääb.

See kõik on otsekohe mottes revolutsioonilise wäerinnal nurjatu äraandmine ja peimine. Sest igale mõtlewale inimesele on selge, et sõdabwa waenlased nüüd

kellegil armu ei anna, kes nendega mitte ühte pilli ei mängi. Revolutsioon on hädahus, sõdabwa sõjaliselile ümarmat tulewik on hädahus, kõik mis orjusest wabas- tamise mottes senini kätte jaadud, on hädahus. Siin ei ole muud pääfeteed j. abinõu, kui kindel ja wahwa wastupanet meie wäerinnalastele.

Igatahes leidub sõjawägedes palju arusaamatust seijutorrast ja meie otsekohestes ülesannetest, paljudel sõjameestel ei ole meie tegewuse juhtimotted ja eesmärgid mitte küllalt selged, nad ei saa aru praeguse siinapilgu suurest tähtsusest, ei junda end jooksimate siindumuste seas orienteerida ja kindlat poliitilist seijutohta wõtta. Siin on tarwis sihtkindlat selgitustööd teha ja selgitusele kõigele arusaamisele wiia, mis muidugi ühe päewa töö ei ole, kuid siiski kõge wiljakaid järeldusi wõib anda.

Kuid niijuguste isilute wastu, kes naha- päälise mottes ei tahha oma kohustest ja ülesannetest aru jaada ning karistat- liseft sõjawäest ära fargawad ehk wätee- nistuseft eemale hoiawad, tuleb kõige wal- jemat abinõusid tarwitusele wõtta, nagu jeda Nõukogude Wenemaa walitus oma määrustega juba teinud ongi, karistades pelgurid üegi surmanuhtlusega.

Walgetel ei ole praegu suuri sõjawägesid tarwitada, nende tegelised jõud ei ole kuigi suurend ning needki on pitat wäerinnal waliteste falgatestena laiati. Waenlastest saats igatahes kergeft jagu, kui need, kes nüüd loitult ennast eemale hoiawad, oma selgitusest wäljajada ja siidilt appilähed- fid. Keegi sõjamees ei tohtis meie sõjali- listile punajewale aujat nime määrida, mis revolutsiooni jooksul õigusega wõide- tud. Igamees peats kätt jüdame päale hoides wanduma, et ta walimis on rewo- lutsiooni ja seega meie parema tulewiku eest kõik tegema, mis tema wõimuses, olgu jee misjaguseft wäerinnal tahes. Waenlane toob meile orjust, kõige raskemat majan- duslist wiljetust kauds ajats, wõib olla aastakümneteks, ja häwitab kõik senised revolutsiooni saawutused. Sellepärast ka- dugu sõjawäest nahtsus ja argpüksus, kadugu häbitaw deserteerimine.

olla. Rahundude häaks olla üleüldine kõige tödharude tödliste fireit algnud. Walgetaartise mobiliseeritud inimesed ei soowida jöbida, kuna kals polfu wöelliinil wastu olla hahtanud, mispärast neid sel- jataha wiidud ja neilt sõjariistu ära wöt- tes wangilaagritesse paigutatud. Walit- sus ei usalda oma wäeoasid, üegi kaitse- liitlast, neid oma palitseimikta mitte ja ümbritseb end Daani wabatahtlastega, kes Kallinnas ja mujal tähtjamates kohtades jandarmiteenistuseft peawad.

Wida karatseb aga walitus farnages seijutorras eite wõtta? Kõige muud, aga mitte rahwa nõuetele wastu tulla. Wida kapitali palgaliseft ei häbene üliid, kus nad end kindlasti hultade turjal tunne- wad istumist, enam oma kõliti nugu nai-

Uksiku numbri hind 60 kop. Raudteel 65 kop.

Toimetuse kõnetunni d
on igal tööpäewal 2—6 õhtul.
Tel. 243-29.

Talitus on awatud
igal tööpäewal hommiku teka
10—4 päle lõunat.
Telefon 663-89.

Tellimiste hin

1 kuu — 15 rbl., 2 kuud 30 r.,
3 kuud — 45 r.

Talitus ja toimetuse aadress

В контору газ. „Салви“, Петро-
град, Социалистическая ул.
5. (Литературная) 14.

Aadressi muutmise l. rakit

data. Ingliste laemastiku tellisid nad Saaremaa, Eesti revolutsioonilise töö- rahwa toetuspunkti ümbrusesse. Ingliste suurtükid peawad ka Tallinna töölisti hir- mul hoidma, kuid sellest on kõik weel wähe, sellega ei tunne alatud äraandjad weel oma algealust kindlustatud olewat. Nende sõjamineister sõita isilikult Pariisi, liitlastelt päale laemawäe ka maawäge paluma, kes korda maal jalul hoidma hakkaks.

Senini said nad pettuse ja walega oma maalt timukaid, kes kõik sõdabwa paremad jõud maha tappid. Nüüd aga, kus kõigile see weretöö jälgits läinud ja eestlaste hulgaft enam timukaid ei taha leida, tahetakse wõdriit neid tunna, et wastuhakkamist jedaama teed läkitada, mida mööda nad oma arusaamatuses enne omi wendi saatsid.

Eestimaa poliitilises elus on suuri muudatusi oodata. Eesti oma walgetaard- laste wõim on maal tegelikult liikwideeri- nud. Siemist korda hoiawad jät juba praegu wõdramana jandarmid ülewal, kuna ligemal ajal kogu maa okkupeerimist liit- laste poolt oodata on. Prantjuse radio teatab, juba, et liitriigid otjustanud olla Saaremaale Ingliste wägesid jaata.

Kui Gestis revolutsiooniline tödabwas ligemal ajal wõimu enda kätte ei saa wõtta, siis langeb Eesti möödapääjemata liidurööwikute itte alla ka wormiliseft, kuna ja nüüd tegelikult nende käu all sejab. Ja selle atituse wäljaastumiseiga peats jät rutatama, sest walitus ei pörka millegi eest tagasi, et jeda wastu- hakkamist kõige werjemalt maha suruda. Mjutaw kogu wõitis nõukogude wõimu wäljatulekutamisest ettepaneku põhjusemõtte- likult wastu ja andis selle kuni sioni kätte, kes selle küsimuse otjustamist jeni hultade rahustamist kinni peab pida- ma, kuni walitus kõige ei ole tei- nud, et rahwas wastuhakkamata liidu- rööwikute künnestest langeks. Walge Eesti walitus tahab aega wõtta oma juudase plaani läbiwõimijets ja sellepärast näitab ta wõlijelt, nagu ei olets tal rahwa taht- mise wastu midagi. Kui jeda juudetaks Gestis õigel ajal hultadele tähelepanda- wats teha, siis ehk läheb korda Eestimaaft weel kõige ligemal ajal wabastada.

Moskwa „Prawda“ kirjutas oma juhtkirjas:

„Eoome walgetaardlaste walitjuse wii- mane murgutiri ei jata mingijugust kaht- lust. Kindral Mannerheim ja tema „öla- taguse asjade“ meistrid otjustasid endid hoolsega kätte wõtta ja otjustamalt janne astuda, — igalt poolt rõhutakse endist wiisi päale. Minut jda wäerinnal pigis- tame meie „ülemwalitsejat“ Koltsharki. Teistel wäerindadel taganel punanewagi.“

Juht seljamal ajal liigub Peterburi poole wäite-timukas. Nõukogude Wabariigi ei-ju- kord on tõsine, kuid argu rõõmustagu endid herrad kontrevolutsionäärid, — meie töd põletab tulise tormiga kõigil mail meie waenlased ära. Kõik tödlistel ja talupojad peawad walwel olema, et äraandmist al- guses ära häwitada. Töölistel peawad mahwust kahtordideft tegema, spioonid, promokaatorid ja rüüstajad halastamata häwitades.

Nüüd ei ole enam jdnade tegemise aeg, egd järelandmist tohi olla — nüüd on otjustamise aeg, wiimse wõitluse aeg. Kindel revolutsiooniline kurs wõib meid wõidule. Meie wiimane kriis on meie waenlaste läbitummine.

Punane wäerind.

Teated 16. juunil.

Põhja wäerind.

Oneega sihis wõttis waenlane Kofheofero floostri ära, mis Oneegast lõunapool. Teistel sihtidel muutujeta.

Lääne wäerinnalt

Pole teateid saadud.

Lõuna wäerind.

Mariupoli sihis wõttis meie wäed pääletungimisele ajudes Tsherni- gowstaja ning rida külasid ära, Rogais- last 45 wersta põhjapool. Sla- w- ja n- sli sihis wõttis meie wäed, kes pääletungimist jättawad, rida waenlaste seijutohti ära, mis 30 wersta Slawjans- kist läänepool. Rujanski piir- konnas jätis meie wäed waenlaste päälerühumise all mitmed külad maha. Millerowo sihis jätis meie wäed päale wõitlust Garmastewka jaama maha. Doni sütepiirkonnas wõltawad heitlused edasi. Tjaritsõni piirkonnas peawad meie wäed waen- laste juurte jõududega wõitlust 5 wersta Tjaritsõnist lääne ja lõunapool.

Jda wäerind.

Uralsti piirkonnas löddi waenlaste pääletungimine, mis ta Semi- glawi-Mari ja Shipowi jaamale suurte jõududega toime pani, tagasi. Dren- burgi piirkonnas Jreki sihis löddi waenlaste tormijooks tagasi. Teistel sihtidel igalt pool meie edulad pääletungi- mised.

Meie wõidu-saawutused põhja-lääne wäe- rinnal.

Dwinski, 14. juunil. (Mosk.) Ma- rienburi sihis pillati waenlane Kuprowo jaama juures laiali, ning wõeti üks kuulipilduja ära. Wiidimaa wäerin- nal löddi waenlaste tormijooks Prokto- juures tagasi. Nowowentsjand sihis wõ- tid meie wäed rida punkte ära.

„Krasnaja Gorka“.

„Изв. Кронштадт. Совдема.“ teatab 14. juunist järgist:

Hommikul 13. juunil wõttis waenlane waenlaste wäelast äsliste lödliga „Kras- naja Gorka“ kindluse ära. Kell 3. päe- wal algas Krownlinna pommitamine kind- lustest. Meie wastutuleandmisega kind- lustestest ning laemastikust Krasnaja Gorka“ päale, tekitati suured tulekahjud ja suuniti waenlast tuleandmist lõpetama. Maad mööda, wastu „Krasnaja Gorka“ kindlust jaadeti wäed, mis edulast edasi tungiwad. Lõunapool „Krasnaja Gorka“ a põhjapool Narwa raudteed siinistisid meie wäed waenlastele palju kahju. „Kras- naja Gorka“ komendantile jaadeti ülli- matiivne nõudmine Tööliste Tule- gade ja Nõukogude walitjuse nimistada.

Siimefed kuulid walgete poolt ära wõet- tud „Krasnaja Gorka“ sihti Krownlinna rahulikkude elanikke, wäiste ja laste päale. Eojajend, mis walgetele wäest paneb on kindlused ja laemad. Siin- oleks pidanud walged oma tuld sihtima. Kuid niijugune on juba nende elajalik loomus, nii juur on nende wiha tödliste wastu, nii ishtawad nad tödabwa wäiste ja laste wõd.

Nüüd wõime kindluse saatuse üle järg- mist teatada. 16. juunil, kell 12,30

Ajakirjandusest.

„Suitsu ei tõuse ilma tuleta“.

Selle päälkirja all kirjutas „Tööline“: Minewases numbris tähendasime, et walge Eesti ajutawas fogus ei wõinud Eesti- maa nõukogude wabariigis kuulutamise küsimus ilma tungivate põhjusteta päewa- torrale tõusta. Seda arwamist kinnita- wad nüüd uued teated. Nagu suitsu ei wõi tõusta ilma tuleta, nii ei ole ka loota, et walge Eesti juhtide poliitika wä- hematki järelnõuetemist sijalda. Selles wõib kife olla: rumalust, õmefättimist, müüdawust, aga mitte iolgi taugemale ettenägemist, jüdameitumistust ja aujust.

Eoome kandi tulnud teated kuulutawad, et kogu maal walitjusewastane liikumine

14-я Государств. типография, Петроград, Социалистическая (бывш. Ивановская), 14.